

in de steden tenminste, en in 't algemeen waar een niet zeer eigen, en dus veranderlijk volkskarakter zich daarvoor aanbiedt. Maar de wereld van den Zeeuwschen boer wordt slechts uiterlijk door deze dingen geraakt. Of de Zeeuw een fiets poetst of een automobiel, dan wel een sjees of een kruiwagen opschildert, hij schijnt mij niet te versteedschen, niet Europeesch te worden, niet wezenlijk zich te wijzigen. Tijd en evolutie strooien de blinkende nieuwigheden over zijn land, maar hij blijft, vrijwel, die hij was.

Hij is op die manier nog eigener en blijvender dan zijn oude toren aan den West-Kappelschen dijk, die in de verte zich afteekent op de parelige lucht. Die draagt ook nog als vroeger een oude tuniek, een gothischen mantel, nog ouder uniform dan de kleeding van het Zeeuwsche volk, maar uit zijn romp klinkt niet meer de bronzen boodschap der middeleeuwen over de Walchersche beemden; zijn klein geworden, zwart-metalen spinnekop richt nu de sterke lichtbundels van de moderne techniek over de Noordzee, en zoo geeft de eeuwenoude Westkappelsche toren gehoor aan een nieuwe roeping.

Het boerinnetje, dat tegenover mij zit, nog altijd onbewegelijk naast haar gladzwarte koffertje, houdt een gevouwen zakdoekje als een wit bijbeltje, ongekreukt in haar beide handen, die zij ruggelings in haar schoot heeft gelegd. De conducteur, een Walchersch boertje in dienstpak onherkenbaar, is met haar in gesprek. Zij voelt zich door hem genaderd en beantwoordt hem met alle middelen van de behaagzucht, die overal gelden; maar bij haar zijn ze netjes betoomd, geen harer coquetterieën springt ook maar een oogenblik uit den band van hare stijlvolle conventie. Zij zit, als een Zeeuwsche pagode, stil. Zij draait haren hofmaker nooit meer dan haar oogappels toe, nauwelijks en bij uitzondering het hoofd. Zij zegt, uit die rust vandaan, kwansuis de dingen, met lijzige ee's, en stelt den zachtjesaan bedremmelden conducteur haar glimlachende vragen plechtig en verwarrend.

In Vlissingen aangekomen, voel ik, dat ik Walcheren en zijn stijl kwijt ben. Hier zijn de groot-Europeesche fabrieken. En ginds kartelen de smakelooze torens van het badhotel.

